

4.pôstna – 26.3.2017

Pochybnosti sú OK

Nie vždy som si istý Tebou, ale občas ani sám sebou. Keď klesám na dno zabúdam, že si tam dole, keď padám. Aj dôveru strácam v ľažkosti, lebo neverím Tvojej milosti. Radšej sa spoľabnem na ľudí, možno ich súcit prebudím. Prečo si nespomeniem na Teba, Pána a pochybnosťami strácam silu, čo mi je daná?

Izaiáš 49:4 „Ja som však povedal: nadarmo som sa namáhal, pre ničotu a márnosť strávil som svoju silu, ale moje právo je u Hospodina, a odmena za moju prácu je u môjho Boha“.

Otázky typu: na čo to robím? Všimne si to niekto? Prinesie moja námaha úrodu? Aký bude výsledok môjho snaženia? atď. sa týkajú každého z nás. V akomkoľvek postavení alebo statuse sme, už sme si isto položili jednu z týchto otázok. Trápi nás to, či sa nadarmo nenamáham a nesnažíme.

Nie sme v tom však sami. Aj v samotnej Biblii máme kopec životných príbehov a príkladov v službe Božích služobníkov. Každý jeden, ktorý niečo znamenal, niečo urobil, nejako Pánu Bohu, či ľuďom poslušil, každý jeden prešiel obdobím pochybností. **Viera totiž bez pochybností neexistuje. Ona je živou, meniacou sa záležitosťou, je to postoj ovplyviteľný tak našimi citmi, ako aj situáciami života či Božím mlčaním.** Preto k viere patria obdobia totálneho spoliehania sa na Hospodina, ako aj obdobia pochybností a nevery voči Jeho milosti alebo moci. Kto tvrdí, že nemal pochybnosti, klame alebo jeho viera nie je živá, ale tradičná a strohá.

Pochybnosti sú totiž aj nástrojom diabla, ktorý sa snaží týmto spôsobom odradiť človeka od viery v Pána alebo od služby, ku ktorej je povoláný. Preto **sú pochybnosti sprievodným znakom veriaceho človeka.**

Mojžiš nevidel dôvod na prácu pri plánovanom odchode Izraelcov z Egypta. Pochyboval, že ho Pán Boh dokáže použiť a že môže niečo urobiť, pre splnenie danej úlohy – nebol výrečný. Aj **Dávid** si prešiel svojim obdobím nedôvery a vkladal viac silu do seba a ľudí, ako do Hospodina – či to bol vzťah s Bašebou alebo sčítanie ľudu. **Eliáš**, rezignoval na službu, keď podľa neho zostal sám a všetci ostatní uctievali Baala, radšej chcel zomrieť, lebo nevidel zmysel svojej služby v ľude, ktorý nepočúval. Pochybnosti neopustili ani jedného z **prorokov**, počnúc od Izaiáša, cez Jeremiáša, až po Jána Krstiteľa. Kniha **Jób či Kazateľ** je pretkaná pochybovačnými citátmi. Vidíme tu veľikánov viery, ktorí tiež neboli vždy pevní vo viere voči svojmu Bohu. Ale ani pochybnosti ich neodradili od vzťahu s Pánom, práve naopak: nimi sa ich viera stala silnejšou a pevnejšou.

Lebo **pochybnosti môžu byť aj darom**. Ak sa v nich neuvelebíme, ale začneme hľadať pravdu, začneme hľadať Boha, **sú pre nás prínosom, obohatia náš duchovný život aj vieru. Upozornia nás na to, že nemám brať všetko automaticky**. Izaiáš tiež opisuje svoju pochybovačnosť: *nadarmo som sa namáhal, pre ničotu a márnosť som strávil svoju silu*. A to napriek tomu, že mal všetky podmienky pre život a službu, ktoré mu vytvoril sám Boh svojimi skutkami a požehnaním.

Nikdy nemáme dôvod na pochybnosť. Vieme totiž, že máme Boha, ktorý nás miluje, ktorému na nás záleží, ktorý pre nás plánuje budúcnosť – toto všetko vieme a teoreticky ovládame. Ale keď príde ťažkosť, naša viera je brutálne skúšaná a vtedy dochádza k pochybovaniu o sebe, o ľuďoch, o Bohu. **Napriek dobrému základu a podmienkam, naše srdce hľadá, čo nemá, myseľ sa sústreďí na slabosť a duch vidí len problémy, ktoré mu zakrývajú výhľad na Boha. Môžeme v tom zostať: môžeme sa nechať prevalcovať tým, čo vidia naše oči, čo cíti naše vnútro, čo nám navrávajú ľudia, čo nám vnucuje diabol**. Ak to urobíme, potom prichádza nevera v existenciu Boha, nenávisť voči ľuďom, ktorí v Neho veria, ponižovanie tých, ktorí Ho nasledujú, prichádza iba negatívny pohľad na všetko, čo sa s Pánom Bohom spája.

Iba ak.... Iba ak pochybnosti prežijeme v Božej blízkosti a nájdeme z nich východisko v Pánovi. Aj Izaiáš sa posunul z nedôvery a neistoty, k dôvere a odovzdanosti: *moje právo je u Hospodina a moja odmena u môjho Boha*. Ťažko sa nám na túto odmenu od Boha čaká, lebo my chceme všetko a hneď a veľa. Pán Boh má však svoj čas a svoj pohľad na vec. **Ten však, kto sa na Neho spolieha, kto Mu dôveruje a kto je spokojný aj s málom, ten dostane oveľa viac, ako si kedy myslel, či predstavoval**. Lebo Boh si robí záznamy. Človek rýchlo zabudne, čo ste pre neho urobili, ale Boh nezabúda a nie je mu ľahostajná žiadna služba, žiadny dobrý skutok. Kto verí Pánovi, môže čakať odmenu a to nielen tu na zemi, ale aj v nebi. Zárukou toho je Pán Ježiš.

V podstate aj v Jeho životnom príbehu sa objavili pochybnosti – najmä po Jeho smrti a vzkriesení, učeníci prežívali obdobie neustálej neistoty. Mali vedomosti o tom, čo príde a aj napriek tomu, keď reálne stratili Ježišovu prítomnosť, ich zrak zakalili pochybnosti. **Ježiš sa musel svojim učeníkom pripomenúť, ale práve tento zážitok, urobil ich vieru lepšou a nádhernejšou, ich službu vášnivejšou a jasnou**. Nebyť pochybností, neobjavili by to najvzácnejšie a to, že Ježiš je živý a má moc, ale aj to, že veriacemu je všetko možné.

Istotne aj my prechádzame fázami pochybností. **Berme ich ako príležitosť ešte viac sa upevniť vo viere v Pána Ježiša a v očakávaní odmeny, ktorá**

nie je závislá na ľudskej pochvale, ani na našom dobrom pocite, ale na Božej milosti a láske, ktorá dáva viac, ako si zaslúžime, viac ako očakávame. Vnímajme pochybnosti ako súčasť života tých, ktorí sú vybraní k službe a ktorých Pán Boh povolal k veľkým veciam. Prajem nám všetkým, aby sme nezabudli, že naše právo je u Hospodina a odmena za našu prácu je u nášho Boha. On nám pošle do života povzbudenie a posilní našu dôveru v Neho. Amen.